

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523200364
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3523200364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. N., nar. XX.XX.XXXX, v tomto konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov: matky E. N., nar. dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Q. XXXX a otca W. N., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom K. Q. XXXX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/18/2023-85 zo dňa 26. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k.9P/18/2023-85 zo dňa 26. mája 2023
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. znížil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému O. N. nar. XX.XX.XXXX, v období od 01.03.2023 do 30.04.2023 na sumu 150 Eur, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletého s tým, že od 01.05.2023 je opäť povinný platiť výživné v pôvodne určenej výške 300 Eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Výrokom II. rozhodol tak, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.06.2021 č.k. 8P/19/2021-17 v časti určeného výživného. Výrokom III. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na právnu úpravu § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 62 ods. 1 až 7 Zákona o rodine, § 65 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine ako i návrh otca na zníženie výživného. Otec dôvodil tým, že je živnostník, robí murárske práce. Situácia ohľadom práce je ťažká, platí si všetky odvody a všetky výdavky ohľadom bývania. Synovi kupuje všetko, čo potrebuje alebo mu dáva peniaze na narodeniny, meniny alebo ohľadom školy. Chcel by mu niečo do budúca ušetriť. Výživné žiadal určiť vo výške 100 Eur mesačne.

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.06.2021 č.k. 8P/19/2021-17 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené. Súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a tiež rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 300 Eur mesačne. Od tejto doby k zmene výšky výživného nedošlo.

4. Okresný súd konštatoval, že pomery na strane maloletého sa od poslednej úpravy výživného výrazne nezvýšili. Stále navštevuje Základnú školu v R. K. R. C., do školy dochádza autobusom, je v 9.

ročníku. Postupne došlo k nárastu výdavkov na maloletého v súvislosti so stravovaním, ošatením, hygienou, keďže je starší. Podľa vyjadrenia matky má maloletý zvýšené výdavky na kozmetiku z dôvodu problémovej pleti, čo je mesačne cca 25 Eur. Matka mala vyššie výdavky v súvislosti s absolvovaním prijímacích pohovorov na stredné školy. Maloletý bude od septembra 2023 navštevovať gymnázium Futurum, kde sa platí ročné školné 2.500 Eur, ktoré musí matka uhradiť do dňa zápisu na školu. Maloletý bude potrebovať ISIC kartu, čo je 20 Eur. Do školy bude dochádzať z K. Q. do Trenčína. Tieto náklady však nastúpia až v septembri 2023. Matka maloletého v čase určenia pôvodného výživného bola živnostníčkou, pracovala s čistým mesačným príjmom cca 500 Eur, poberala prídavok na dieťa vo výške 25,50 Eur a daňový bonus. V súčasnosti matka maloletého pracuje, jej čistý mesačný príjem za rok 2022 bol vo výške 815,09 Eur. Jej príjem za január 2023 bol 955,01 Eur. Za rok 2022 jej bola vyplatená odmena zamestnanca s nepravidelným príjmom (poslankyňa obce) vo výške 59,22 Eur. Zároveň mala príjem z Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., a to v septembri 2022 vo výške 149,79 Eur a v januári 2023 vo výške 23,72 Eur. Zo SwissLife Select Slovensko, a.s. mala vyplatenú províziu v auguste 2022 vo výške 506,94 Eur, v novembri 2022 vo výške 617,41 Eur. Už ako poslankyňa nepracuje. Je jej vyplácaný od januára 2023 rodinný prídavok vo výške 60 Eur. Je vlastníčkou motorového vozidla. Má úver v celkovej výške 15.000 Eur, ktorý spláca mesačne sumou 250 Eur. Otec jej vyplatil z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sumu 80.000 Eur, ktorú podľa vlastného vyjadrenia použila na splátky úverov, ktoré mala, dlh v Sociálnej poisťovni, zariadila byt, kúpila si auto, pričom súd zohľadnil, že išlo o veľkú sumu, z ktorej čiastočne matka mohla uhrádzať aj výdavky maloletého na bývanie. Nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť.

5. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že „Otec maloletého bol v čase poslednej úpravy výživného živnostníkom dosahoval príjem cca 800,-EUR mesačne. V súčasnosti je od 01.07.2022 samostatne zárobkovo činná osoba, podľa jeho vyjadrenia i daňového priznania vykonáva stavebné kompletizačné a dokončovacie práce. Z tejto činnosti mal podľa Daňového priznania v roku 2022 príjem 6.500,-EUR, v rovnakej výške mal aj výdavky, pričom však vymeriavací základ v Sociálnej poisťovni mal vo výške 1.034,21 EUR mesačne. Podľa vlastného vyjadrenia je však jeho príjem mesačne v čase, keď pracuje vo výške 1.500,-EUR mesačne. Od 22.03.2023 bol otec maloletého práceneschopný, poberal nemocenské dávky vo výške 575,-EUR. Podľa vyjadrenia jeho lekárky je obmedzený na ručnú manipuláciu bremien a prácu v predklone so záťažou horných končatín. Absolvoval fyzioterapiu. Práceneschopnosť mu bola ukončená 04.05.2023, podľa vlastného vyjadrenia však stále otec chodí na fyzioterapiu, kde jedno stretnutie stojí 35,-EUR, chodí tam raz za týždeň. Podľa vlastného vyjadrenia však aj počas práceneschopnosti musel ísť niekedy pracovať, aby mal peniaze. Spláca dlh na zdravotnom poistení vo výške 1.000,-EUR, a to v splátkach po 48,-EUR + platí poisťné 157,-EUR. Podľa vlastného vyjadrenia spláca dlh kamarátovi vo výške 1.000,-EUR, a to po 40,-EUR mesačne, Spláca úver vo výške 456,49 EUR, ktorý použil na výplatu matky maloletého zo spoločného majetku. Pokiaľ otec maloletého poukazoval na svoje nízke príjmy, súd uvádza, že podnikateľská činnosť je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, teda v prípade, že otec nedosahuje z podnikania adekvátny príjem, je potrebné, aby sa zamestnal s primeraným príjmom. Z prehľadu ponúk zamestnania pritom vyplýva, že ponuky prác sú s príjmom od 850,-EUR až do 1.500,-EUR, teda to je reálna suma, aký príjem by otec maloletého mohol dosahovať v prípade, ak by sa zamestnal“.

6. Podľa okresného súdu je zrejmé, že zníženie výživného v záujme maloletého nie je. Navštevuje posledný ročník základnej školy, sú zvýšené výdavky na stravovanie, ošatenie, hygienu. Otec sa v zásade na osobnej starostlivosti o maloletého nepodieľa, takže výživné je jediná povinnosť, ktorú si voči nemu plní. Matka nedosahuje taký príjem, aby mohla okrem osobnej starostlivosti uspokojovať aj všetky finančné potreby dieťaťa. Suma 300 Eur, na ktorej sa pôvodne rodičia dohodli, bola plne primeraná potrebám dieťaťa, ale i možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Matka a ani otec inú vyživovaciu povinnosť nemajú. U otca maloletého došlo k poklesu príjmu iba v období trvajúcej práceneschopnosti, a to z ním uvádzanej sumy cca 1.500 Eur hrubého na cca 575 Eur. V tomto období objektívne nebol schopný podieľať sa na výžive maloletého pôvodnou sumou 300 Eur, keďže zostávajúca suma by nepostačovala na uspokojenie jeho potrieb. Súd preto návrhu otca na zníženie výživného v tomto období vyhovel, výživné znížil na primeranú sumu 150 Eur, po zaplatení ktorej zostával otcovi maloletého dostatok finančných prostriedkov na uhradenie všetkých svojich nevyhnutných potrieb. Od mája 2023, kedy je otec už opätovne práceneschopný, súd k zníženiu výživného nepristúpil. Z príjmu, ktorý podľa vlastného vyjadrenia otec ako podnikateľ dosahuje - 1.500 Eur hrubého, je schopný platiť výživné v pôvodne určenej výške 300 Eur. Po zaplatení výživného mu zostáva cca 700 Eur z čistej sumy cca 1.000 Eur. Matka maloletého a jej súčasný príjem má v rodine príjem na člena rodiny cca 630 Eur - príjem cca

900 Eur + rodinné prídavky 60 Eur + výživné 300 Eur deleno dve osoby, teda sumu približne rovnakú ako má otec maloletého. Obaja rodičia majú dlhy, za ktoré si však zodpovedajú oni a nemôžu ísť na ťarchu maloletého. Preto súd znížil výživné iba v období práceneschopnosti otca.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec, ktorý uviedol, že na syna O. platí mesačne 300 Eur. Jeho mesačný príjem nepokrýva mesačné náklady. Žiada o zníženie výživného na 150 Eur mesačne. Má pretrvávajúce zdravotné problémy, ktoré mu nedovoľujú vykonávať plnohodnotne jeho prácu. Má výdavky na fyzioterapiu, ktoré môže zdokladovať 140 Eur, ktoré mu bolo doručené pani doktorkou Z..

8. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že súhlasí s rozsudkom okresného súdu.

9. K doručenému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že navrhuje predmetný rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe včas podaného odvolania otca maloletého preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu za aplikácie § 65, 66 CMP postupom bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené podmienky pre nariadenie pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, ak nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

11. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca maloletého bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/38/2023-110 zo dňa 12.10.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku krajským súdom bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline.

12. Primárne krajský súd uvádza, že na základe podaného odvolania otca maloletého dieťaťa bol posudzovaný rozsudok okresného súdu a na základe nižšie uvedených prijatých záverov krajský súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nebolo dôvodné, preto rozsudok okresného súdu potvrdil cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Odvolací súd tiež konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP).

13. Súčasne odvolací súd preskúmal námietky otca uvedené v jeho opravnom prostriedku. Po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

14. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie, či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia, zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie, zmena zdravotného stavu a iné. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú spojené zvýšené výdavky.

15. Zákon o rodine <. v § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného rodiča o zníženie vyživovacej povinnosti na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkolvek) sa neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine <. na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho v zmysle § 62 ods. 5 <. Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na jeho budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine <., ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyiac súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

17. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo svojom rozhodnutí správne vychádzal z toho, že vyčíslenie výdavkov dieťaťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných potrieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Medzi tieto náklady patria bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa sa najviac prejaví v porovnaní životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách detí aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného preto správne okresný súd vychádzal predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb detí, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom slova zmysle, hmotné potreby ako sú šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania detí, rozvojom ich záujmov na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančnej náročnosti, záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú

nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, pričom ide o všeobecne známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať treba len nadštandardné výdavky, resp. potreby dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku.

18. K odvolaciemu dôvodu otca, že má pretrvávajúce zdravotné problémy, ktoré si vyžadujú výdavky na fyzioterapiu odvolací súd uvádza, že v odvolaní nebolo tvrdené a ani preukazované, že závery okresného súdu vyslovené najmä v ods. 13. a 14. napadnutého uznesenia by boli nesprávne, resp. nedostatočné, preto odvolací súd na ne cez úpravu v § 387 ods.1, 2 CSP odkazuje.

19. Podľa zistení odvolacieho súdu okresný súd správne prihliadol pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na strane povinných rodičov dieťaťa okresný súd zistil ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady ako i na prípadné ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré však nezistil. Pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

20. Po vykonaní odvolacieho prieskumu odvolací súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že otcom navrhované zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, keďže na strane navrhovateľa nedošlo k zmene pomerov. Naopak došlo k preukázateľne podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, keďže maloletý bol v čase rozhodovania okresného súdu v poslednom ročníku základnej školy, jeho náklady postupne rastú, keďže dospieva, zvyšujú sa výdavky na stravovanie, ošatenie, hygienu, pričom otec sa v zásade na osobnej starostlivosti nepodieľa, takže výživné je jediná povinnosť, ktorú si vo vzťahu k maloletému plní, preto nevidel ani odvolací súd v zhode s okresným súdom dôvod na iné rozhodnutie ako okresný súd, na ktoré sa cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v podrobnostiach odkazuje.

21. Súd poukazuje na platnú judikatúru, v zmysle ktorej novým súdnym rozhodnutím bez preukázania zmeny pomerov nie je možné zmeniť výšku výživného, pretože by išlo len o reparáciu súdneho rozhodnutia, ktorá je neprípustná.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).